

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 kwietnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił J. P. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił 15 - letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze a jedynie 7 lat 3 miesiące i jeden dzień pracy w warunkach szczególnych. Ubezpieczony udowodnił przed organem rentowym 25 lat stażu sumarycznego /decyzja ZUS k. 44/45 akt ZUS/.

W odwołaniu od decyzji ZUS, złożonym w dniu 17 czerwca 2015 r., S. D. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury. Wskazał, że pracował w szkodliwych warunkach w Odlewni (...) w S. w okresie od 10.12.1974r. do 7.05.1980r. oraz okresu od 7.05. (...) do 1.02.1992r. w zakładach (...) /odwołanie k. 2/.

Pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca – J. P., urodzony (...), złożył wniosek o emeryturę w dniu 30 stycznia 2015 r. oświadczając w nim, że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego /wniosek k. 1 akt ZUS/.

Odwołujący udokumentował bezspornie przed organem 25 lat ogólnego stażu pracy /niesporne, a nadto karta przebiegu zatrudnienia – k. 33/34, 43 akt ZUS/.

Do okresu pracy w szczególnych warunkach organ rentowy zaliczył wnioskodawcy okres 7 lat 3 miesiące i 1 dzień zatrudnienia w (...) Zakładach (...) w Ł. na stanowisku kierowcy (...) w okresie od 1.01.1983r. do 31.12.1984r., oraz kierowca (...) w okresie od 1.12.1986r. do 30.04.1992r. w oparciu o świadectwo pracy wystawione przez następcę prawnego (...) i świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach (świadectwo pracy k.8 akt rentowych, świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach k. 6 akt sprawy, wnioski o przeszerogowanie k.37-40 akt emerytalnych).

W okresie od 7 maja 1980r. wnioskodawca prowadził samochód marki Ż. i od dnia 1 stycznia 1983r. został przeniesiony na samochody ciężarowe najpierw S., następnie Osinobus do przewozu osób oraz od 1.12 1986r. na J. (wnioski o przeszerogowanie k.38-40 akt emerytalnych).

Natomiast w okresie od 1 maja 1992r. do 30 kwietnia 1996r. wnioskodawca w Zakładach (...) został zatrudniony jako strażnik w straży przemysłowej a następnie pracował u następcy prawnego w Zakładach (...) gdzie pracował jako mechanik wózków akumulatorowych, ślusarz –mechanik, mistrz warsztatu wózków akumulatorowych. Przy naprawie wózków akumulatorowych naprawy obejmowały wszelkie rodzaje uszkodzeń zarówno naprawy akumulatorów, jak i uszkodzeń mechanicznych, hamulców i inne (zeznania wnioskodawcy w charakterze strony 1minuta 4 sek. e protokołu k.65, angaże k.27-31 akt emerytalnych).

W okresie od 10 grudnia 1974r. do 30 kwietnia 1980r. wnioskodawca zatrudniony był w Odlewni (...) na stanowiskach obsługi wózka widłowego, montera grzejników i wózkowego w odlewni, przy obsłudze oczyszczarki (świadectwo pracy k.6 akt rentowych, przeniesienia i karty zmianowe k. 14-19 akt emerytalnych, zeznania wnioskodawcy 1 min, 15 sek. do 10 min e protokołu k.64-65).

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka E. S. jak i wnioskodawcy w charakterze strony w części dotyczącej pracy wnioskodawcy w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego od początku zatrudnienia albowiem przeczą temu oryginalne dokumenty pracownicze w szczególności przeniesienie wnioskodawcy ze stanowiska kierowcy samochodu marki Ż. na stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego. Gdyby wnioskodawca od początku pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego nie byłoby potrzeby przenoszenia go na inne stanowisko. Sąd pominął także zeznania świadka Z. W. albowiem świadek nie była w stanie określić jakie stanowiska zajmował wnioskodawca

w Odlewni (...), w jakim wymiarze czasu pracy pracował, na czym polegała jego praca, wskazała jedynie, że wnioskodawca pracował na oddziale produkcyjnym a dodatki za pracę w szczególnych warunkach były na formierni i odlewni.

Sąd Okręgowy dokonał ustaleń stanu faktycznego na podstawie załączonych do akt niniejszej sprawy dokumentów ze spornych okresów pracy w Odlewni (...) oraz Zakładów (...). Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala na uzupełnienie okresu pracy wnioskodawcy w szczególnych warunkach o okres pracy jako kierowca samochodu powyżej 3,5 tony marki O. od 1.01.1985r. do 30.11 1986r. co daje łącznie 9 lat 1 miesiąc i 1 dzień okresu pracy w szczególnych warunkach. Pozostałe okresy pracy w (...) i (...) w warsztacie, jako mechanik-ślusarz, przy naprawach wózka akumulatorowego i jako mistrz napraw wózków akumulatorowych nie mogą być zaliczone do pracy w szczególnych warunkach z uwagi na brak takich stanowisk w wykazie prac w szczególnych warunkach w szczególności w wykazie A stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987r. oraz z uwagi na charakter wykonywanych czynności przy naprawach, na które sam wskazał wnioskodawca w swoich zeznaniach.

Natomiast okres pracy w Odlewni (...) w takiej sytuacji mimo braku konkretnych dowodów na określenie charakteru i zakresu pracy wykonywanej przez wnioskodawcę i tak nie ma znaczenia orzeczniczego, gdyż nawet gdyby ten okres w całości został uwzględniony wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach wnioskodawca udowodniłby jedynie 14 lat i 7 miesięcy pracy w szczególnych warunkach.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje.

Odwołanie jest nie uzasadnione.

Zgodnie z art. 184 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2009, Nr 153, poz. 1227 z późniejszymi zmianami), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: **1)** okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz **2)** okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27. Zgodnie z ust 2 emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn; ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 i 2 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok SN z 15.12.1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok SN z 15.11.2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, iż wnioskodawca spełnia przesłanki ustawowe co do wieku oraz lat okresów składkowych i nieskładkowych. W ocenie Sądu wnioskodawca nie spełnia jednak warunku co do posiadania 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Nie ulega wątpliwości, iż po przeniesieniu sprawy na drogę postępowania sądowego okoliczność pracy w szczególnych warunkach mogła zostać wykazana wszelkimi środkami dowodowymi, Sąd zaś był uprawniony i zobowiązany do wszechstronnego wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, na podstawie wszelkich dostępnych dowodów.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci zachowanych ze spornych okresów zatrudnienia dokumentów pracowniczych, zeznań świadków i wnioskodawcy, nie pozwalają na stwierdzenie, że wnioskodawca w spornych okresach czasu wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace na pracy w szczególnych warunkach.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala na uzupełnienie okresu pracy wnioskodawcy w szczególnych warunkach o okres pracy jako kierowca samochodu powyżej 3,5 tony marki O. od 1.01.1985r. do 30.11 1986r. co daje łącznie 9 lat 1 miesiąc i 1 dzień okresu pracy w szczególnych warunkach. Pozostałe okresy pracy w (...) i (...) w warsztacie, jako mechanik-ślusarz, przy naprawach wózka akumulatorowego i jako mistrz napraw wózków akumulatorowych nie mogą być zaliczone do pracy w szczególnych warunkach z uwagi na brak takich stanowisk w wykazie prac w szczególnych warunkach w szczególności w wykazie A stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 7 lipca 1987r. oraz z uwagi na charakter wykonywanych czynności przy naprawach, na które sam wskazał wnioskodawca w swoich zeznaniach.

Natomiast okres pracy w Odlewni (...) w takiej sytuacji mimo braku konkretnych dowodów na określenie charakteru i zakresu pracy wykonywanej przez wnioskodawcę i tak nie ma znaczenia orzeczniczego, gdyż nawet gdyby ten okres w całości został uwzględniony wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach wnioskodawca udowodniłby jedynie 14 lat i 7 miesięcy pracy w szczególnych warunkach.

W tym stanie rzeczy odwołanie wnioskodawcy jako niezasadne podlegało oddaleniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy z pouczeniem.